

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Jana Vyklického právní věci žalobce J. V., proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje**, se sídlem Ostrava, 28. října 117, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 1. 8. 2017, č. j. 22 A 64/2017 – 19,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížností brojí proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 1. 8. 2017, č. j. 22 A 64/2017 – 19, jímž krajský soud odmítl pro nepřipustnost jeho žalobu proti nečinnosti správního orgánu spočívající v tom, že žalovaný nerozhodl ve stanovené lhůtě o žádosti stěžovatele ze dne 23. 2. 2017, označené „*mmr-hMMFM28954-2016-necinnost-20170223*“, kterou se domáhal určení neplatnosti doručení rozhodnutí Magistrátu města Frýdek-Místek ze dne 11. 3. 2015, č. j. 28913/2015. Současně stěžovatel požádal o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti.

[2] S ohledem na žádost stěžovatele o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti byl stěžovatel vyzván přípisem Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 10. 2017, č. j. 3 As 267/2017 – 11, k doložení svých osobních, majetkových a výdělkových poměrů, a to ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto přípisu; zároveň byl poučen o následcích spojených s nevyhověním této výzvě. Uvedená výzva byla stěžovateli zaslána na jeho žádost na jím sdělenou elektronickou adresu. Stěžovatel přijetí písemnosti do tří dnů od jejího odeslání soudu nepotvrdil. S ohledem na automaticky vygenerovaný text elektronické podatelny Nejvyššího správního soudu k uvedené elektronicky doručované písemnosti, aby stěžovatel na uvedený e-mail neodpovídal, zdejší soud stěžovateli zaslal přípis ze dne 30. 10. 2017, č. j. 3 As 267/2017 –

17, jímž ho opětovně vyzval k doložení osobních, majetkových a výdělkových poměrů, a to ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto přípisu; zároveň byl poučen o následcích spojených s nevyhověním této výzvě. Uvedená písemnost byla stěžovateli opětovně zaslána na jím sdělenou elektronickou adresu, tentokrát již se správným poučením o nutnosti potvrdit doručení uvedené písemnosti [§ 47 odst. 3 občanského soudního řádu, ve spojení s § 64 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“)]. Stěžovatel přes uvedené poučení přijetí písemnosti soudu nepotvrdil. S ohledem na známost procesních postupů stěžovatele zaslal zdejší soud uvedenou písemnost stěžovateli zároveň i prostřednictvím provozovatele poštovních služeb; ta mu byla doručena dne 1. 11. 2017 (čl. 17 spisu zdejšího soudu); stanovená dvoutýdenní lhůta k doložení osobních, majetkových a výdělkových poměrů stěžovatele tedy uplynula dne 15. 11. 2017 (§ 40 odst. 2 s. ř. s.). Předmětná výzva však zůstala ze strany stěžovatele zcela bez odezvy.

[3] Vzhledem k tomu, že stěžovatel neunesl své břemeno tvrzení i břemeno důkazní, neboť nikterak nereagoval na svou povinnost uvést své osobní, majetkové a výdělkové poměry, Nejvyšší správní soud žádost stěžovatele o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti zamítl (výroky I. a II. usnesení ze dne 22. 11. 2017, č. j. 3 As 267/2017 – 20). Výroky III. a IV. tohoto usnesení byl stěžovatel vyzván, aby v dodatečně lhůtě jednoho týdne od doručení tohoto usnesení uhradil soudní poplatek za kasační stížnost a prokázal splnění podmínky podle § 105 odst. 2 s. ř. s., s tím, že jde o obligatorní podmínky řízení; stěžovatel byl poučen o procesních důsledcích nesplnění povinností uvedených ve výzvě. Naposledy uvedené usnesení bylo stěžovateli doručeno prostřednictvím provozovatele poštovních služeb dne 29. 11. 2017 (čl. 21 spisu zdejšího soudu), a tedy stanovená týdenní lhůta k úhradě soudního poplatku a k prokázání povinného zastoupení uplynula dne 6. 12. 2017. Stěžovatel však ve stanovené lhůtě soudní poplatek nezaplatil ani neprokázal, že je v řízení kvalifikovaně zastoupen.

[4] Stěžovatel nicméně dne 7. 12. 2017 (tedy po marném uplynutí lhůty k zaplacení soudního poplatku a k prokázání kvalifikovaného zastoupení) zaslal na elektronickou adresu podatelny Nejvyššího správního soudu přípis, datovaný ke dni 6. 12. 2017, v němž namítá, že mu nebyla náležitě doručena výzva k doložení jeho osobních, majetkových a výdělkových poměrů, a proto žádá *o určení neplatnosti doručení výzvy, o prodloužení lhůty k naplnění výzvy, o prominutí lhůty k naplnění výzvy* a opětovně žádá *o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce z řad advokátů*. Stěžovatel konkrétně argumentuje tím, že usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 11. 2017, č. j. 3 As 267/2017 – 20, stojí na nepravdivém tvrzení, že stěžovateli byla dne 1. 11. 2017 doručena výzva k doložení jeho osobních, majetkových a výdělkových poměrů. Stěžovatel tvrdí, že teprve po doručení usnesení ze dne 22. 11. 2017, č. j. 3 As 267/2017 – 20 (doručeno prostřednictvím provozovatele poštovních služeb dne 29. 11. 2017, což sám stěžovatel v přípisu potvrzuje), zjistil, že mu výzva k doložení poměrů unikla (pátral po ní doma i na poště). Dle slov stěžovatele, se mu *až dnes* (tj. 6. 12. 2017) dostala do ruky obálka obsahující předmětnou výzvu. Na této obálce však zcela absentuje podstatná zákonná náležitost, tj. datum vhození do schránky (a podpis); kopie obou stran předmětné obálky stěžovatel přiložil k přípisu.

pokračování

[5] Argumentace stěžovatele uplatněná v předmětném přípisu však nemůže dle Nejvyššího správního soudu ničeho změnit na zásadní skutečnosti, že stěžovatel ve stanovené lhůtě nereagoval ani na výzvu zdejšího soudu obsaženou v usnesení ze dne 22. 11. 2017, č. j. 3 As 267/2017 – 20. Ta byla stěžovateli řádně doručena dne 29. 11. 2017 vhozením do schránky, neboť adresát nebyl zastižen (doručenka na čl. 21 spisu zdejšího soudu); ostatně sám stěžovatel její doručení v předmětném přípisu potvrzuje. Nejvyšší správní soud má rovněž za prokázané, že i přípis ze dne 30. 10. 2017, č. j. 3 As 267/2017 – 17, obsahující výzvu k doložení osobních, majetkových a výdělkových poměrů, byl stěžovateli doručen (vhozen do schránky) dne 1. 11. 2017 (doručenka na čl. 17 spisu zdejšího soudu s prohlášením, že adresát nebyl zastižen). Jestliže tedy stěžovatel tvrdí, že se mu teprve dne 6. 12. 2017 dostala do fyzické dispozice obálka s výzvou k doložení poměrů (tedy již dávno po uplynutí lhůty v ní stanovené), jde evidentně o důsledek toho, že si nevybírá pravidelně svou poštovní schránku (ač s ohledem na množství sporů, které vede, lze doručování písemností očekávat), což lze ovšem přičíst k tíži jen jemu samotnému. Pokud by stěžovatel řádně vybíral svou poštovní schránku, nebránil by mu ani případný (jím tvrzený) deficit při doručování výzvy v obraně jeho procesních práv, neboť možnost doložit své osobní, majetkové a příjmové poměry měl fakticky až do konce lhůty stanovené v usnesení ze dne 22. 11. 2017, č. j. 3 As 267/2017 – 20. Zde mohl případné opožděné zaslání vyplněného formuláře vysvětlit tím, že s ohledem na absenci poznámky o datu vhození výzvy do schránky, nevěděl, od kterého dne počala běžet lhůta k vyplnění a odeslání zaslání formuláře; zdejší soud by pak mohl takovou skutečnost případně zohlednit a k výzvě k zaplacení soudního poplatku nepřihlížet (viz § 55 odst. 2 *in fine* s. ř. s.). Jelikož však stěžovatel nereagoval v rámci otevřené lhůty ani na druhou výzvu zdejšího soudu (usnesení ze dne 22. 11. 2017), přičemž vyplněný formulář nedodal ani do dnešního dne, je jím předestřená argumentace bezpředmětná.

[6] Vzhledem k tomu, že kasační stížnost stěžovatele byla doručena na elektronickou podatelnu zdejšího soudu dne 13. 9. 2017 (čímž bylo zahájeno soudní řízení), nemá novela zákona o soudních poplatcích, provedená zákonem č. 296/2017 Sb., s účinností od 30. 9. 2017, na danou věc vliv (viz přechodná ustanovení čl. VI této novely). Na nyní vedené řízení se proto použije zákon o soudních poplatcích, ve znění zákona č. 460/2016 Sb. (dále jen „zákon o soudních poplatcích“).

[7] Dále je třeba připomenout, že povinnost zaplatit soudní poplatek vznikla stěžovateli již společně s podáním kasační stížnosti [§ 4 odst. 1 písm. d) zákona o soudních poplatcích § 7 citovaného zákona]. V případě lhůty stanovené usnesením ze dne 22. 11. 2017, č. j. 3 As 267/2017 – 20, se pak jednalo o lhůtu dodatečnou (náhradní). Použitá právní úprava nadto fakticky umožňuje uhradit soudní poplatek i po lhůtě stanovené soudem ve výzvě, a to až do právní moci usnesení o zastavení řízení (pro nezaplacení soudního poplatku); je tak třeba uvažovat i s dobou, než Nejvyšší správní soud vydá, respektive doručí usnesení o zastavení řízení. Tato doba je více než dostatečná pro splnění poplatkové povinnosti.

[8] Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích dále platí, že nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví.

[9] Podle § 47 písm. c) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Jelikož soudní poplatek nebyl ke dni vydání tohoto usnesení zaplacen, není splněna esenciální podmínka, za níž může řízení o kasační stížnosti proběhnout, a proto zdejšímu soudu nezbylo, než řízení o kasační stížnosti zastavit.

[10] Pro úplnost Nejvyšší správní soud dodává, že ačkoli stěžovatel neodstranil ani další vadu své kasační stížnosti, a to nedostatek právního zastoupení ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s., přestože k tomu byl výrokem IV. usnesení ze dne 22. 11. 2017, č. j. 3 As 267/2017 – 20, vyzván, Nejvyšší správní soud nepostupoval podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., ale v režimu § 47 písm. c) s. ř. s. (za použití § 120 s. ř. s.), neboť postup spočívající v zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku má přednost před jinými procesními postupy.

[11] O náhradě nákladů tohoto řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť řízení bylo zastaveno.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. prosince 2017

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu